

Kan du se mönstret när Guds rike bryter fram? Självklart kan Gud gå vilka vägar han vill, göra som han vill och åstadkomma vilka mirakler som helst. Han är ju universums skapare. Men här finns ett mönster, en väg att gå tillsammans med miljoner och åter miljoner andra som gått vägen före oss:

1/ **Resurserna är förfärligt knappa**, det finns egentligen ingenting. Ge dom att äta, säger Elisha. Låt folket slå sig ned, säger IC. Han ser nöden, hungern, längtan. Trots det säger han till lärjungarna: Gör i ordning för fest!

2/ **"Det kommer aldrig att gå!"** Att fixa catering till 5000 män och deras fruar och barn, det är som hela Scandinavium fullsatt, kostar närmre 180 tkr (motsv 200 denarer), räknar snabbt ekonomen och realisterna runt IC ut. Hos Elisha var det 20 kornbröd åt hundra män. Hos Jesus och lärjungarna en liten pojk med fem bröd och några fiskar. Vän av ordning rycker ut. Nu får du lugna dig IC. Det blir ju kalabalik. Det kommer aldrig att gå.

3/ Men **IC tog bröden i händerna**, tackade Fadern, delade ut. Tog, tackade, bröt och gav. Det som varit i ICu händer räckte och blev över. Det var ett mirakel, hade det bara handlat om att alla delade med sig av sin egen matsäck hade det inte blivit nedskrivet och än mindre återberättat runt över jorden idag. Miraklet skedde i ICu händer. Evangelierna berättar om under som sker runt IC, aldrig någonsin är det trollerikonster som sätter fokus på IC. Mirakel sker för de andra. Går IC på vattnet eller hutar åt vinden att lägga sig är det för att rädda lärjungar i nöd, miraklen sker för att världen ska leva. Det verkar som om IC nästan tyckte det var besvärande med ståhejet kring det som sker. Han drar sig undan till berget igen, i ensamhet.

Så här brukar det alltså gå till när Guds rike bryter fram: 1/ IC ser nöden och ger order om fest utan resurser 2/ Omgivningen reagerar: det kommer aldrig att gå 3/ I ICu händer sker ett mirakel. Redan nästa söndag, på Jungfru Marie bebådelsedag, kommer du att höra det igen: 1/ Du ska bli havande 2/ men hur ska det gå till, jag har ju aldrig haft ngn man 3/ Helig Ande ska komma över dig...

Några tillämpningar av hur Guds rike bryter fram:

Guds rike bröt fram med IC. Hela hans liv var ett svar på nöden, på utsattheten, på eländet runt omkring honom. Läs evangelierna och du kommer att se att alla möten, alla samtal, alla under beror på detta. Han möter sörjande, lidande, ensamma, barn med samma riktade kärlek. Ger av sig själv, sin tid, sitt liv. Omgivningen reagerar mer än en gång: Det kommer aldrig att gå. Aldrig någonsin ska de få fångsla dig, IC! Men trots omgivningens protester går han rakt in i sitt lidande. Togs i bruk av Gud Fadern, tackade i allt honom, bröts sönder och dog. Efter en oansenlig man som aldrig lämnade ngt skrivet efter sig är vi nu 2,2 miljarder kristna på jorden. Undret med de fem bröden och två fiskarna är ganska enkelt att förstå jämfört med det att vi idag över hela världen samlas till bön och lovsång och återberättar delar av hans liv. Hans uppståndelse förändrade världen.

Guds rike bryter fram också idag. Med fullkomligt försumbara resurser i tredje världen växer kyrkan explosionsartat så att det idag är fler kristna på jorden än igår.

Fler döpta än någonsin tidigare, både procentuellt och numerärt. En normalkristen idag är en färgad kvinna eller man som levt hela sitt liv i Afrika, ofta ansluten till en evangelikal kyrka, vi skulle nog säga närmast en avknoppning av Pingströrelsen. Att ge kollekt till fastekampanjen eller till HBE är ett sätt att jämma ut, att föra över mer från våra resurser till dom så att fler barn räddas från gatuprostitution, får bröd och vatten, fler barn får fylla fem, fler kvinnor får utbildning. Dessa våra kristna syskon står med två tomma händer. Saknar utbildning, kyrkor, psalmböcker, pengar, nattvardsbröd och -vin. Även hos dom finns vänner av ordning som bekymrat skakar på huvudet: det kommer aldrig att gå. Men kyrkan växer så det knakar. I ICu händer sker mirakel. Av ingenting blir det tro.

Så missionsströmmarna har redan vänt. Från oss, de etablerade samfunden i norra Europa, skickas numera sällan missionärer söderut. Säkert beroende på att vi inte har ngt att komma med, mer än pengar. Dessa våra syskon har större erfarenhet av att vara totalt utan resurser, men ändå vara kvar i ICu händer, de har därmed närmre förhållande till IC och större överlåtelse.

Guds rike bryter fram idag, också här i vår del av världen. Ordern från IC är lika tydlig som tidigare: ge dem att äta, även när församlingen nästan inte finns kvar, när de mänskliga resurserna är slut. Även hos oss finns det gott om folk som varnar: Det kommer aldrig att gå. Medlemstalen sjunker, kyrkobyggnaderna kostar för mkt pengar, pandemin har gjort oss trötta och uppgivna. Men i ICu händer kan det ske mirakel. Det har hänt förut. Han tog, tackade, bröt och gav vidare. Just när resurserna sinar, när allt hopp är ute, när vi egentligen inte har ngt att komma med längre då tar IC upp hela Svenska kyrkan i sina händer. Och han tog, tackade, bröt och gav. Undrens tid är inte förbi. Kunde IC göra bröd och fisk till 12000 kan han också väcka liv i kristenheten i norra Europa.

Guds rike bryter fram idag. Nu också i ditt liv. IC ser din situation, just nu, den här veckan som ligger framför dig. Han ser att du egentligen inte har ngt alls att komma med. Mitt i allt det omöjliga ger han ordern: se de andra omkring dig. Bry dig om dem du vanligtvis bara går förbi. Ge dem att äta. Ge riktad kärlek. Inte för att hamna i spotlightsen själv, aldrig så. Utan för att världen ska leva.

Säkert hör du redan de inre proteströsterna. Det kommer aldrig att gå, och varför skulle just jag göra ngt? Och jag har inte råd, eller tid, eller ork. Men lämnar du hela situationen till IC så kommer det att ske ngt märkligt. Ett mirakel. Av ingenting blev det fest. Han tar upp ditt liv i sina händer. Han tackar Fadern för dig, han delar ut av din tid till de andra. Och det räcker och blir över.

Något händer när vi är i ICu händer. Vi förvandlas. Rent konkret går det till så att man lyssnar uppmärksamt på när Johanna om en stund läser instiftelseorden, det hon säger just när hon håller upp brödet och bågaren. Fyra verb berättar om den där förvandlingen. Tog – tackade – bröt – gav.

Så gick det med IC.

Så går det med kyrkan och församlingen.

Så går det för dig.

Utgiven för de andra. Offrad för att världen ska leva. Amen